

АСОЦИАЦИЯ НА РАЗУЗНАВАЧИТЕ ОТ ЗАПАСА

1303 София, ул. „Софроний Врачански“ № 2, ет. 2, ап. 3, тел.: 02/ 988 51 73

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Б.к. № 1/к.с. 1/2012
Дата 15.03.2012

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
По к.д. № 1/2012 г.

СТАНОВИЩЕ

От: **АСОЦИАЦИЯ НА РАЗУЗНАВАЧИТЕ ОТ ЗАПАСА**,
със седалище и адрес на управление: гр. София 1303,
ул. „Софроний Врачански“ №2, представлявана от
председателя на УС на АРЗ - Горан Симеонов

Уважаеми конституционни съдии,

В качеството ни на заинтересована страна по к.д. № 1/2012 г. и в изпълнение на предоставената ни с определение на КС от 01.03.2012 г., възможност представяме на вниманието Ви становище на Асоциацията на разузнавачите от запаса във връзка с искането на 56 народни представители от 41-то Народно събрание за установяване на противоконституционността на чл.11, ал.1, т.8 от Закона за Българската телеграфна агенция (Обн., ДВ, бр.99 от 16.12.2011 г.) и несъответствието ѝ с общопризнатите норми на международното право и международните договори, по които България е страна.

Асоциацията на разузнавачите от запаса има правен интерес от решението по цитираното конституционно дело, който интерес произтича от учредителния акт на сдружението обединяващо бивши служители от българското външно политическо разузнаване, завършили български и чужди университети, владеещи по няколко езика, с високи професионални качества, чиято дейност е осъществявана предимно извън страната. Практическият опит придобит зад граница и установените контакти с представители на държави с дълголетни демократични традиции, са формирали в членовете на сдружението ценностна система на усет и чувствителност към нарушаването на демократичните устои на обществото. АРЗ намира, че всяко отклонение от

*Ма Вишеви съдили
16.03.2012г.*

прогласените с Конституцията на Р България права и свободи е посегателство срещу демократичното и гражданско общество.

Считаме, че оспорената норма на чл. 11, ал.1, т.8 от Закона за българската телеграфна агенция, е типичен пример на нарушение на конституционно закрепени права чрез приемане на противоречащи на нея законови текстове. Споделяме становището на вносителите, че въвеждането чрез закон на отрицателни предпоставки за заемане на длъжностите - генерален и зам. генерален директор на БТА представлява пример за дискриминация, чрез политическа лустрация на основата на изкуствено формулиран признак- общественото положение в миналото.

Идеята за създаване на такава предпоставка беше реализирана в т.н. Закон за досиетата, чиято същностна правна характеристика е въвеждане на нов за правната наука термин – „принадлежност” към органите на бившата Държавна сигурност и разузнавателните служби на БНА, и натоварването на този термин с отрицателно съдържание. Беше отхвърлен всеки опит на разумна и градивна критика, че този вид нормотворчество нарушава собственият ни основен закон, както и поетите от страната ангажименти във връзка с присъединяването ни към ЕС, а така също и редица други международни правни актове, по които Р България е страна. Косвен резултат от коментираният закон е инцидентното признаване на т.н. „институционална вина”, която е различна от масово използваната терминология за колективната вина и отговорност. Провеждането в практиката на това разбиране води до възможност от услужливо прилагане на лустрационни норми и тяхното имплицирание в различни нормативни актове, какъвто е оспореният текст от Закона за БТА и подобни по съдържание текстове от Закона за дипломатическата служба. „Институционалната вина” е удобно прикритие за кадрова политика срещу неудобните, защото се избягват процесите за доказване на вината им, като доказателствата се заместват от признака „принадлежност”. Двата термина са обвързани в причинно-следствена връзка, с която се прави опит да се обоснове законосъобразността на принципа: „Всеки, който принадлежи към виновната институция е виновен”.

Цитираната забрана за заемане на длъжност по Закона за БТА е в противоречие и с принципа на правото на труд заложен в Конституцията на Р България – чл.48, ал.1 и 3, Закона за държавния служител и Кодекса на труда. Правото на личен избор на професия и равни възможности за заемане на длъжност в условията на конкурсен избор, основан на обективна оценка на професионалните качества и квалификация е уредено в Международния пакт за граждански и политически права. В Европейския съюз правото на труд е гарантирано с Хартата на основните права на ЕС.

Оспорваният и други такива текстове имат и открит деморализиращ ефект върху обществото, защото съдържат послания за разединение и изолация на цели групи от обществото.

Считаме, че подобна лустрационна норма създава условия за бъдеща повтаряемост на законови прецеденти оспорващи или нарушаващи Конституцията и игнорирането ѝ като гарант за спазване на обявените и прогласени с нея права и свободи на гражданите в демократичната държава. Установяването на порочната практика за заобикаляне на върховния нормативен акт с цел обслужване на тесни партийни интереси е връщане към тоталитарното миналото.

04

Уважаеми конституционни съдии,

Считаме, че не може да има никакво съмнение относно противоконституционността на оспорения текст от Закона за БТА. Искането на групата народни представители е основателно и доказано от съпоставката на процесния текст с нормите на Конституцията и международните правни актове. Единственият път за възстановяване на върховенството на закона е да постановите съдебен акт, с който да обявите текста на чл.11, ал.1, т.8 от Закона за БТА за противоконституционен и несъответстващ с общоприетите норми на международното право и на международните договори, по които Р България е страна.

С уважение,
Председател на УС на АРЗ
Горан Симеонов

С о ф и я
15.03.2012 г.